

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
ของเทศบาลตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์

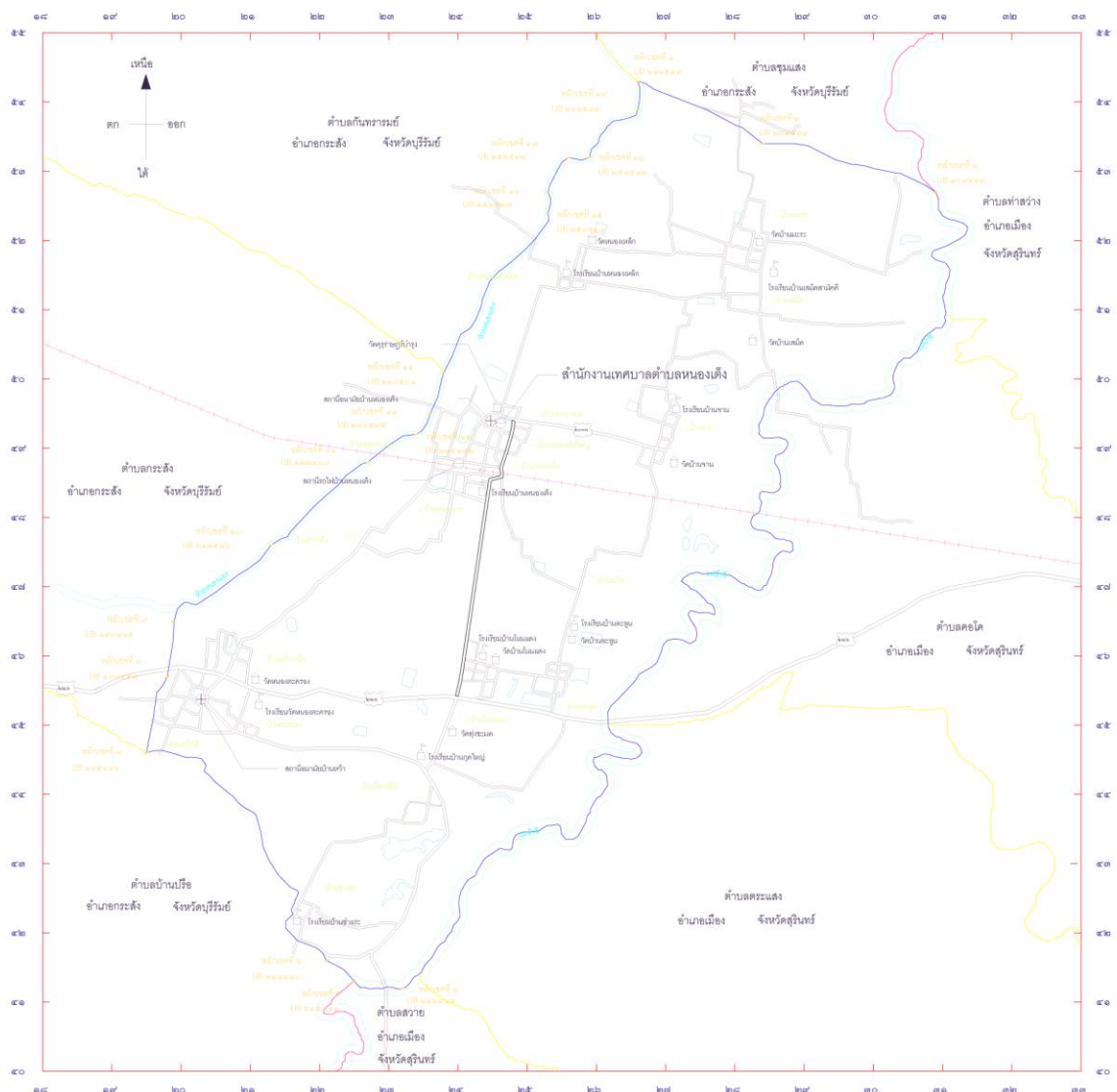
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลหนองเต็ง เป็นตำบลหนึ่งในสิบสองตำบลของอำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ห่างจากที่ว่าการอำเภอกะสังทางทิศตะวันออกประมาณ ๘ กิโลเมตรอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆคือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลชุมแสง	อำเภอกะสัง
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลบ้านปรือ	อำเภอกะสัง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับลำน้ำชีเขตอำเภอเมือง	จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลกระสัง	อำเภอกะสัง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบมีความลาดเทจากทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตกเมื่อถึงฤดูฝนน้ำจะไหลท่วมไร่นาของราษฎรเนื่องจากติดเขตลำน้ำชี

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลหนองเต็งอยู่ในแถบของลมมรสุมเขตร้อน ลักษณะของลมฟ้าอากาศและปริมาณน้ำฝน จะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญ ฤดูกาล มี ๓ ฤดู ในแต่ละฤดูจะมีช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก แต่โดยทั่ว ๆ ไป พอสรุปได้ดังนี้

ฤดูร้อน อยู่ระหว่างช่วงเดือน กุมภาพันธ์ หรือมีนาคม ถึงเดือนพฤษภาคม อากาศร้อน อบอ้าว และร้อนจัดมากในบางช่วงส่งผลให้เกิดความแห้งแล้งโดยทั่วไป

ฤดูฝน อยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคม หรือมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม ปริมาณน้ำฝนไม่แน่นอน บางปีฝนมาก บางปีฝนน้อย

ฤดูหนาว อยู่ระหว่างช่วงเดือนตุลาคม หรือพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ความหนาวเย็นในแต่ละปีขึ้นอยู่กับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและร่องความกดอากาศ

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินเหนียวและดินร่วนปนทรายเหมาะสำหรับการเกษตรและเพาะปลูกข้าว

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลหนองเต็ง ประกอบด้วยจำนวนหมู่บ้าน ๑๘ หมู่บ้าน ๓,๐๙๔ ครัวเรือน อยู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองเต็ง ทั้งหมด ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองเต็ง	จำนวน ๑๕๕	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๒ บ้านโนนแดง	จำนวน ๓๓๘	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๓ บ้านละลูน	จำนวน ๑๕๓	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๔ บ้านโคกขมิ้น	จำนวน ๑๑๘	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๕ บ้านหัวเหนือ	จำนวน ๒๖๐	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๖ บ้านจาน	จำนวน ๒๔๕	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๗ บ้านเสม็ด	จำนวน ๒๑๐	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๘ บ้านหนองเต็งน้อย	จำนวน ๒๐๕	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๙ บ้านหัวใต้	จำนวน ๑๘๔	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านชำระ	จำนวน ๕๓	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหนองแวง	จำนวน ๑๗๙	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๒ บ้านมะระ	จำนวน ๒๖๗	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๓ บ้านทางโค้ง	จำนวน ๕๓	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองขาม	จำนวน ๑๗๔	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๕ บ้านตะครอง	จำนวน ๑๔๑	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๖ บ้านหนองทามบ	จำนวน ๑๑๔	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๗ บ้านหนองเต็งใหญ่	จำนวน ๑๘๐	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๘ บ้านตะโก	จำนวน ๖๕	หลังคาเรือน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหาร (นายกเทศมนตรี ๑ คน รองนายกเทศมนตรี ๒ คน เลขานุการนายกเทศมนตรี ๑ คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี ๑ คน)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล แบ่งเป็น ๒ เขตการเลือกตั้ง แบ่งเป็นเขตละ ๖ คน รวม ๑๒ คน

๓. ประชากร(ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๒)

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

- ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๑๒,๓๙๙ คน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ประชากร		รวม(คน)
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๑	บ้านหนองเต็ง	๑๕๕	๒๘๔	๓๓๒	๖๑๖
๒	บ้านโนนแดง	๓๓๘	๖๒๗	๖๑๐	๑,๒๓๗
๓	บ้านละอูน	๑๕๓	๓๑๒	๓๔๕	๖๕๗
๔	บ้านโคกขมิ้น	๑๑๘	๑๘๑	๒๑๓	๓๙๔
๕	บ้านหัวเหนือ	๒๖๐	๕๒๓	๕๙๒	๑,๑๑๕
๖	บ้านจาน	๒๔๕	๕๐๓	๕๐๔	๑,๐๐๗
๗	บ้านเสม็ด	๒๑๐	๔๑๕	๔๓๖	๘๕๑
๘	บ้านหนองเต็งน้อย	๒๐๕	๔๒๔	๔๓๙	๘๖๓
๙	บ้านหัวใต้	๑๘๔	๓๗๘	๓๙๗	๗๗๕
๑๐	บ้านชำระ	๕๓	๑๒๖	๑๐๗	๒๓๓
๑๑	บ้านหนองแวง	๑๗๙	๓๑๓	๓๓๐	๖๔๓
๑๒	บ้านมะระ	๒๖๗	๕๔๖	๕๓๕	๑,๐๘๑
๑๓	บ้านทางโค้ง	๕๓	๑๐๑	๑๐๒	๒๐๓
๑๔	บ้านหนองขาม	๑๗๔	๓๒๓	๓๗๐	๖๙๓
๑๕	บ้านตะครอง	๑๔๑	๒๗๕	๒๙๑	๕๖๖
๑๖	บ้านหนองทำนบ	๑๑๔	๒๐๘	๒๐๗	๔๑๕
๑๗	บ้านหนองเต็งใหญ่	๑๘๐	๓๗๐	๓๙๕	๗๖๕
๑๘	บ้านตะโก	๖๕	๑๕๗	๑๒๘	๒๘๕
รวม		๓,๐๙๔	๖,๐๖๖	๖,๓๓๓	๑๒,๓๙๙

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พ.ศ.๒๕๕๙ (พฤศจิกายน ๕๙)		พ.ศ.๒๕๖๐ (สิงหาคม ๖๐)		พ.ศ.๒๕๖๑ (มกราคม ๖๑)		พ.ศ.๒๕๖๒ (มิถุนายน ๖๒)	
		ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
๑	บ้านหนองเต็ง	๒๘๒	๓๒๘	๒๘๖	๓๓๐	๒๘๖	๓๓๑	๒๘๕	๓๓๒
๒	บ้านโนนแดง	๖๓๑	๕๘๕	๖๒๘	๖๐๒	๖๒๒	๖๐๗	๖๒๗	๖๑๐
๓	บ้านชะลู	๓๒๘	๓๔๗	๓๒๕	๓๔๕	๓๒๑	๓๔๓	๓๒๒	๓๔๕
๔	บ้านโคกขมิ้น	๑๙๓	๒๑๙	๑๘๗	๒๑๙	๑๘๗	๒๑๗	๑๘๑	๒๑๓
๕	บ้านหัวเหนือ	๕๓๔	๕๙๑	๕๒๘	๕๙๑	๕๒๗	๕๘๗	๕๒๓	๕๙๒
๖	บ้านจาน	๕๑๒	๔๘๙	๕๑๖	๔๙๒	๕๑๒	๔๙๐	๕๐๓	๕๐๔
๗	บ้านเสม็ด	๔๒๘	๔๒๕	๔๒๙	๔๓๐	๔๒๖	๔๓๒	๔๑๕	๔๓๖
๘	บ้านหนองเต็งน้อย	๔๒๙	๔๒๙	๔๓๑	๔๒๘	๔๒๙	๔๒๕	๔๒๔	๔๓๙
๙	บ้านหัวใต้	๓๗๕	๓๙๒	๓๙	๔๐๐	๓๘๕	๓๙๕	๓๗๘	๓๙๗
๑๐	บ้านชำระ	๑๒๔	๑๐๖	๑๒๕	๑๐๓	๑๒๗	๑๐๔	๑๒๖	๑๐๗
๑๑	บ้านหนองแขวง	๓๐๔	๓๑๐	๓๐๖	๓๑๖	๓๑๕	๓๒๒	๓๑๓	๓๓๐
๑๒	บ้านมะระ	๕๓๒	๕๓๑	๕๓๓	๕๓๕	๕๓๔	๕๓๓	๕๔๖	๕๓๕
๑๓	บ้านทางโค้ง	๑๐๐	๑๐๒	๙๘	๑๐๓	๑๐๑	๑๐๓	๑๐๑	๑๐๒
๑๔	บ้านหนองขาม	๓๒๑	๓๖๕	๓๒๑	๓๖๕	๓๒๘	๓๗๐	๓๒๓	๓๗๐
๑๕	บ้านตะครอง	๒๖๙	๒๙๕	๒๗๒	๒๘๘	๒๗๒	๒๙๒	๒๗๕	๒๙๑
๑๖	บ้านหนองทามบ	๒๑๕	๒๐๓	๒๑๐	๒๐๗	๒๐๘	๒๐๘	๒๐๘	๒๐๗
๑๗	บ้านหนองเต็งใหญ่	๓๗๔	๔๐๒	๓๗๔	๓๙๕	๓๗๕	๓๙๗	๓๗๐	๓๙๕
๑๘	บ้านตะโก	๑๖๑	๑๓๑	๑๖๑	๑๓๒	๑๖๒	๑๒๙	๑๕๗	๑๒๘
รวม		๖,๑๑๒	๖,๒๕๐	๖,๑๐๘	๖,๒๘๑	๖,๑๒๗	๖,๒๘๕	๖,๐๖๖	๖,๓๓๓

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แรกเกิด - ๒๐ ปี	๓,๔๘๗ คน
อายุ ๒๑ - ๔๐ ปี	๓,๗๖๗ คน
อายุ ๔๑ - ๖๐ ปี	๓,๕๐๖ คน
อายุ ๖๑ - ๘๐ ปี	๑,๔๑๔ คน
อายุ ๘๑ - ๑๐๐ ปี	๒๑๕ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา	๙	แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาสมัธยมศึกษาตอนต้น	๓	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน / ห้องสมุดประชาชน	๙	แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพฯ	๒	แห่ง
----------------------------	---	------

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดมีพื้นที่แผ่กระจาย คือ

- หมู่ ๓ บ้านชะลู
- หมู่ ๕ บ้านหัวเหนือ
- หมู่ ๑๕ บ้านตะครอง

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

-

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑การคมนาคมขนส่ง

- เส้นทางหลักทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖จำนวน ๑ เส้นทาง
- เส้นทางติดต่อระหว่างอำเภอ - ตำบลมีความยาว ๑๖ กิโลเมตร
- รถไฟสายอุบลราชธานี - กรุงเทพฯ

๕.๒การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๓,๐๙๔ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

- มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน

๕.๔ โทรศัพท์

- ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์ ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์สาขากระสัง ตั้งอยู่ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ห่างจากตำบลหนองเต็ง ประมาณ ๘ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ปลูกผัก ข้าวโพด ปลูกมันสำปะหลัง ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๖.๒ การประมง

-

๖.๓ การปศุสัตว์

- ตำบลหนองเต็ง มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค กระบือ และการเลี้ยงสุกร

๖.๔ การบริการ

- ปั้มน้ำมัน	๑	แห่ง
- โรงงาน	๑๑	แห่ง
- โรงสี (ขนาดเล็ก)	๓๓	แห่ง
- ร้านค้า	๗๘	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- ตำบลหนองเต็ง มี หมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี ๓ หมู่บ้าน ได้แก่
 - ๑) บ้านโคกขมิ้น หมู่ ๔
 - ๒) บ้านตะครอง หมู่ ๑๕
 - ๓) บ้านหนองเต็งใหญ่ หมู่ ๑๗

๖.๖ อุตสาหกรรม

-

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มเลี้ยงไส้เดือนหมู ๑๕
- กลุ่มทอผ้าไหมด้วยสีธรรมชาติ หมู่ ๑๗
- กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ หมู่ ๑๕
- กลุ่มขนมนางเล็ด หมู่ ๑๔
- กลุ่มทอเสื่อกก หมู่ ๑

๖.๘ แรงงาน

- ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ ทำนา ปลุกผัก ข้าวโพด ปลุกมันสำปะหลัง ที่เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- งานประเพณี งานบุญบั้งไฟบ้านจาน ช่วงเดือน เมษายน – พฤษภาคม
- งานประเพณี แชนโหนดา ช่วงเดือน กันยายน – ตุลาคม
- งานประจำปี งานสงฆ์ผู้สูงอายุและสงฆ์พระ จัดขึ้นในเดือน เมษายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ ๑.การทำบายศรีจากใบตอง เครื่องจักสาน ทอผ้า ย้อมผ้า ภาษาถิ่น คือ ภาษาเขมร ส่วย ลาว

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผ้าไหม พืชผักที่ปลูกโดยประชากรในตำบล

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- ลำห้วย,ลำน้ำ	๒	สาย
- บึง, หนองและอื่นๆ	๔๔	แห่ง
- ฝายน้ำล้น	๕	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๒๖	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

- พื้นที่ตำบลหนองเต็ง มีป่าชุมชนบ้านจาน ๑ แห่ง

๘.๓ ภูเขา

- พื้นที่ตำบลหนองเต็ง ไม่มีภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- **ป่าชุมชนบ้านจาน หมู่ที่ ๖** ป่าชุมชนบ้านจาน เป็นป่าสาธารณะประโยชน์ริมฝั่งลำน้ำชี ตั้งอยู่ที่หมู่ ๖ ตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ มีพื้นที่ประมาณ ๒,๒๐๐ ไร่ มีเขตยาวตามลำน้ำชี โดยมีลำน้ำชีไหลขนานข้าง ลักษณะของดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว เป็นป่าธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นป่าเต็งรัง พันธุ์ไม้ที่ขึ้นอยู่จะเป็นไม้เต็ง ไม้รัง เหียง พลวง มะค่าแต้ อ้อยช้าง ไม้ชั้นล่างที่มีอยู่ เช่น หญ้าเพ็ก ปอขี้ตุ่น และหญ้าแฝก พืชอาหารและพืชสมุนไพรที่พบ เช่น กระเจียว เปราะหอม พักหวาน ผักต้ว และเห็ดชนิดต่างๆ สัตว์ป่าที่พบได้แก่ อี้งอ่าง แอ้ง กิ้งก่า และนกชนิดต่างๆ

ประโยชน์ที่ได้รับจากป่าชุมชนบ้านจาน

- เป็นแหล่งอาหาร เช่น เห็ด ไข่มดแดง พืชผักสมุนไพร
- เป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาวิจัยของนักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป
- ได้รับการยกย่องชมเชยจากภาครัฐและเอกชน
- เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง
- เป็นเสมือนกำแพงคอยกั้นน้ำไม่ให้ลำน้ำชีไหลหลากเข้าท่วมพื้นที่การเกษตรของชุมชน

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ในการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจงบประมาณและอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าในอนาคตอันใกล้นี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้นมีอัตรากำลังมากขึ้นรวมทั้งมีการกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วย

จากผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับมาตรการในการถ่ายโอนภารกิจงบประมาณและอัตรากำลังจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติการกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหมายความว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งกำหนดจุดหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนให้ชัดเจนมีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอย่างเป็นระบบโดยมีความครอบคลุมภารกิจการพัฒนาในทุกๆ ด้านอันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถบริหารงานในความรับผิดชอบตามที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคจะถ่ายโอนมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการกำหนดภารกิจและแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการมีทิศทางที่สอดคล้องและประสานสนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกันซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหา/ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้วยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก็คือการกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาและการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ทั้งนี้เพราะหากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้วการบริหารงานก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อยๆ เมื่อมีปัญหาอย่างซ้ำซ้อนและไม่มีที่สิ้นสุดแล้วยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพและแก้ไขได้ดังนั้นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้กำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพอย่างเป็นระบบซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดแล้วยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกทางหนึ่งด้วย

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้อง

สนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่รวมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมทางพุทธศาสนิกและศีลธรรมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่รวมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ดาน

ความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- ๑.๑ ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
- ๑.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
- ๑.๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
- ๑.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคง เป็นที่ชื่นชม และได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
- ๑.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๓.๑ คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๔.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๔.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๔.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๕.๒ พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบ จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๕.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๕.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๖.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๖.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๖.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๕) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ

๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนและพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตรได้แก่เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งภาคอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพได้แก่พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูงสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคตเป็นต้นและภาคบริการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนได้แก่พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากลยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองโดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศและพัฒนา คลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาคภูมิภาคและนานาชาติประเทศส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานอาหารสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆเพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาคสนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ

๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- ๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- ๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- ๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- ๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- ๓) การปรับปรุงบทบาทภารกิจและโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- ๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- ๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- ๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบและข้อบังคับให้มีความชัดเจนทันสมัยเป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าในภูมิภาค
- กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมให้เหมาะสม
- กลยุทธ์ที่ ๔ ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและพลังงานทดแทน
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์คุณภาพสูง
- กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๙ สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตและจำหน่าย
- กลยุทธ์ที่ ๑๐ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๕ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้

ยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ใหม่

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน และการค้าชายแดน
 กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน และการลงทุนในประเทศ
 กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ที่จำเป็น

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านเศรษฐกิจ

"เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา และผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย "

เป้าประสงค์

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬา

๒. ผู้นำด้านการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

๓. จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา (คน)

๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการท่องเที่ยว

๕. จำนวนประชาชนที่มารับบริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว (คน)

๖. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐)

๗. ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ตัน/ไร่)

๘. จำนวนแปลงที่ได้รับมาตรฐาน GAP (แปลง)

๙. จำนวนพื้นที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอินทรีย์ (ไร่)

๑๐. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

๑๑. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด (แห่ง)

๑๒. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการ

จัดการคุณภาพสินค้า (ราย)

๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์

ชุมชน(มผช.)

๑๔. จำนวนแหล่งน้ำ/พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น (แห่ง)

๑๕ จำนวนที่เพิ่มขึ้นจากการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๑๖. เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)

๑๗. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

๑๘. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

๑๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
๗. พัฒนาและส่งเสริมกีฬาสนับสนุนการท่องเที่ยว
๘. ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน
๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๑๐. ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตร
๑๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๑๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
๑๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๑๔. พัฒนาองค์กรเกษตรให้มีความเข้มแข็ง
๑๕. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
๑๖. ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
๑๗. การบริหารจัดการทางการเกษตร (Zoning การเกษตร)
๑๘. การเพิ่มขีดความสามารถเกษตรกร
๑๙. การจัดการฐานข้อมูล (ของดี ของเด่น ของดัง)
๒๐. การจัดการมาตรฐานสินค้าและบริการ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

"คนบุรีรัมย์มีคุณภาพชีวิตที่ดี ร่มเย็น เป็นสุข ในปี ๒๕๖๐ "

เป้าประสงค์

๑. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๓. สังคมร่มเย็นภายใต้การบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล (PMQA) รักษาอัตลักษณ์(วัฒนธรรม)

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
๒. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจและผ่านเกณฑ์เป็นครัวเรือนอบอุ่น
๓. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๔. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
๕. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
๖. ร้อยละของราษฎรได้รับการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมและสามารถทำให้เกิดการจ้างงาน
๗. ระดับความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๘. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ QA
๙. ร้อยละของการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
๑๐. ผู้ว่างงาน ผู้ถูกเลิกจ้าง นักเรียน นักศึกษาได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานประกอบการและมีอาชีพสร้างรายได้ (รายได้)
๑๑. ส่งเสริมและสร้างแนวทางพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย

๑๒. ร้อยละของอำเภอป้องกันควบคุมโรคเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
๑๓. ร้อยละของอำเภอสุขภาพดีวิถีไทย
๑๔. ร้อยละชุมชนที่พัฒนาตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง
๑๕. ร้อยละของการส่งเสริมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงานต่างๆ
๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งด้านวัฒนธรรมแก่ชุมชน
๑๗. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๑๘. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนนักศึกษา
๑๙. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มารับบริการ
๒๐. ระดับความสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
๒๑. ระดับความสำเร็จของการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบการปฏิบัติราชการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนบุรีรัมย์ให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น
- ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครอบครัวให้มีความอบอุ่น
๓. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง
๔. พัฒนาสังคมโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เกิดความสงบสุขและร่มเย็น

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ :ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

" อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วม สู่สมดุลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน "

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดดเด่นของประเทศ
๔. เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ ในทุกพื้นที่
๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของเครือข่ายอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ
๓. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง
๔. ระดับความสำเร็จของการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติที่ยั่งยืน
๕. ระดับความสำเร็จของการบังคับใช้กฎหมาย ข้อบัญญัติต่างๆ
๖. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
๗. ร้อยละของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. ร้อยละของการมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ
๑๑. ระดับความสำเร็จในการอนุรักษ์และเสริมสร้างความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำและในผืนป่า

น้ำและในผืนป่า

๑๒. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการ

๑๔. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

๑๕. จำนวนแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและจิตสำนึกที่ดี

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๔. ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ

๕. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ :ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ

“ประชาชนมีความมั่นคง และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน”

เป้าประสงค์

๑. สังคมปลอดภัยเสถียร

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. การจัดการแผนความมั่นคง ภายใต้ความเข้มแข็งผสมกลมกลืนและความหลากหลายทาง

วัฒนธรรม

๔. การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนในจังหวัด

๕. การบูรณาการจัดระเบียบสังคม

๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและอุบัติเหตุทางถนน

๗. การป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ

๘. การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนเอาชนะยาเสพติด

๒. ร้อยละของหมู่บ้านชายแดนเข้มแข็ง

๓. ร้อยละของการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

๔. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาจุดตรวจจุดสกัดกั้นยาเสพติด

๕. ร้อยละของเครือข่ายข่าวภาคประชาชนที่เพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ในการป้องกันและแก้ไข

ปัญหา ยาเสพติด

๗. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน

๘. ร้อยละความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม

๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๐. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน

๑๒. ระดับความสำเร็จในการสนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๑๓. ระดับความสำเร็จรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด

๑๔. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาระบบสมานฉันท์หมู่บ้าน

๑๕. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชน

ภายในจังหวัด

๑๖. ระดับความสำเร็จในการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

๑๗. ระดับความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๘. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๙. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๐. ระดับความสำเร็จในการลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
๒๑. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๒๓. ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพภายใต้การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

๑. สร้างความเข้มแข็งและพัฒนาพลังมวลชนอาชนะยาเสพติด
๒. จัดให้มีการป้องกัน ปรามปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาการประชาสัมพันธ์ให้สังคมปลอดภัยยาเสพติด
๔. การป้องกันและปรามปรามอาชญากรรม
๕. พัฒนาระบบความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. พัฒนาระบบเครือข่ายภาคประชาชน
๗. พัฒนาคความสัมพันธ์อันดีระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน
๘. พัฒนาเพื่อความมั่นคงตามแนวชายแดน
๙. สนับสนุนส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๑๐. รักษาความมั่นคงภายในจังหวัด
๑๑. ส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชนภายในจังหวัด
๑๒. สร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย
๑๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๑๔. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการลดอุบัติเหตุทางถนน
๑๕. ป้องกันและเฝ้าระวังภัยสุขภาพ
๑๖. การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ :ด้านการบริหารจัดการ

"การบริหารจัดการมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานธรรมาภิบาล"

เป้าประสงค์

๑. คุณภาพของระบบวางแผน
๒. คุณภาพระบบข้อมูลและสารสนเทศ
๓. คุณภาพการประสานงานและการมีส่วนร่วม ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ประเด็น

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดผ่านสื่อต่างๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. มีแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. มีการจัดกิจกรรมสัมมนาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาจังหวัด เพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณทุกปี
๓. มีแผนที่สำคัญจำเป็น ได้แก่แผนหลัก แผนทรัพยากรมนุษย์ แผนยุทธศาสตร์ด้านการเงิน/การพึ่งพาตนเองด้านรายได้ และแผนพันธกิจ (แผน)
๔. มีการประเมินครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน ๑๑
๕. มีการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเพื่อประกอบการจัดทำ

แผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)

๖. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด (ครึ่ง)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบแผนที่เชื่อมโยงจากแผนรายปีเป็นแผนระยะยาว ๑๕ ปี
๒. พัฒนาระบบประเมินผลและรายงานผล
๓. ปรับปรุงคุณภาพระบบงานและข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมแบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยมจิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กเยาวชนและประชาชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริตและคอร์รัปชัน
๖. สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๗. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดีและมีพลานามัยที่

สมบรูณ์

๘. ส่งเสริมการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. เสริมสร้างความมั่นคงและพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๒. ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชน
๓. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์

จปฐ.

๔. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
๕. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๖. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการสังคม
๗. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองตามเกณฑ์มาตรฐาน

๙. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพและการบริการด้านสาธารณสุข

๑๐. ระดับความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม

ภายในจังหวัด

๑๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมให้เกิดความสมานฉันท์และความสามัคคีของประชาชน

๑๒. ระดับความสำเร็จของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา เป้าประสงค์

๑. ยกระดับการพัฒนาการท่องเที่ยว

๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

๓. พัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวรวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

๔. ความเป็นเลิศทางการกีฬา

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรม

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อการบริการและรองรับการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมและบูรณาการในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนและเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๖. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๗. ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การพัฒนาอาชีพ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

๒. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. มีศูนย์ข้อมูลการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

๕. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

๘. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๙. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

๑๐. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมด้านกีฬาแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับ

๑.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม
๒. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม

๔. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๕. พัฒนาระบบน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมอุปโภคและบริโภค
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากิจการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน
๔. จำนวนตลาดกลางสินค้าชุมชน
๕. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะอาชีพด้านต่างๆ
๖. ร้อยละของเกษตรกรที่ปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน
๗. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

๑.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาขีดสมรรถนะองค์กร

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม
๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ
๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของความครอบคลุมถูกต้องและทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๖. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๗. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลหนองเต็ง

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ถนนปลอดภัย คุณภาพชีวิตดีถ้วนหน้า การศึกษาได้มาตรฐาน สืบสานวัฒนธรรม ยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล”

๒.๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว
๒. เพื่อให้มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงถนน ทางระบายน้ำ การขยายเขตไฟฟ้าไฟฟ้าสาธารณะ การขยายเขตประปา การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
๒. ระดับความสำเร็จของโครงการ

คำเป้าหมาย

๑. ก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจให้ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะให้ความสะดวกรวดเร็วขึ้น โดยเน้นการมีมาตรฐานและเกิดความยุติธรรม

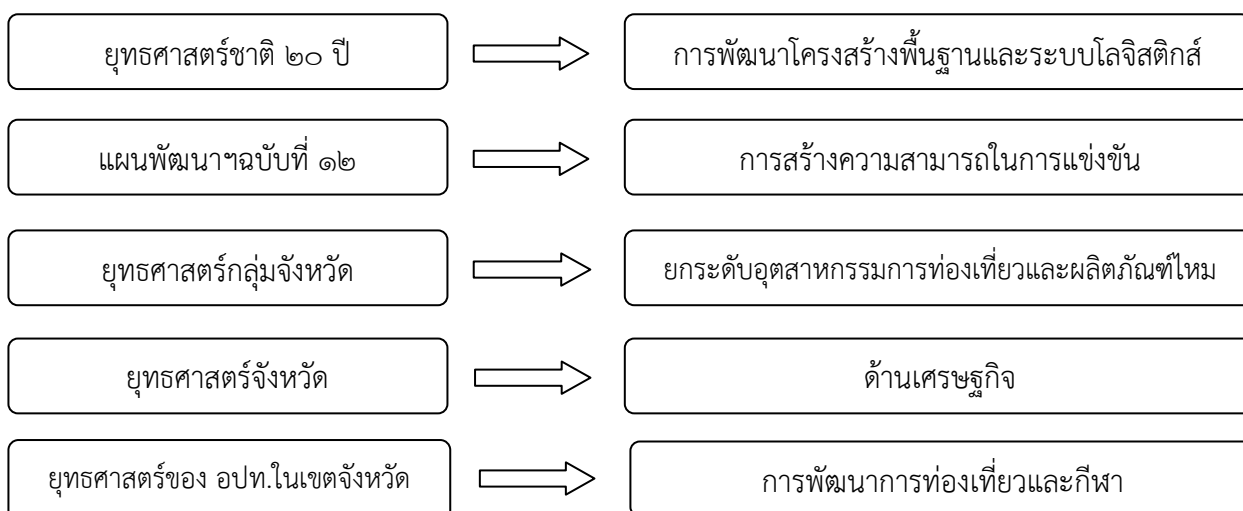
กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมให้สะดวกรวดเร็ว
๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค เพียงพอและทั่วถึง

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ปรับปรุงถนนถนนในหมู่บ้านให้สภาพดี และคงอยู่ถาวร
๒. ก่อสร้างถนนเข้าพื้นที่ทางการเกษตรเพื่อให้เกิดความสะดวกยิ่งขึ้น
๓. เพิ่มไฟฟ้าสาธารณะตามจุดต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านเพื่อเพิ่มแสงสว่างและลดอุบัติเหตุ
๔. ขุดลอกปรับปรุงแหล่งน้ำที่มีอยู่แล้วให้สามารถกักเก็บน้ำได้ดี
๕. สร้างรางระบายน้ำเพื่อให้สามารถระบายน้ำได้เป็นอย่างดี

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๒ ยุทธศาสตร์ด้านศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าประสงค์

๑. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของโครงการ
๒. จำนวนเด็กที่ได้รับอาหารเสริมนม
๓. ระดับความสำเร็จของคุณภาพการศึกษาของเยาวชน
๔. ระดับความสำเร็จของแผนพัฒนาการศึกษา

ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๒. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

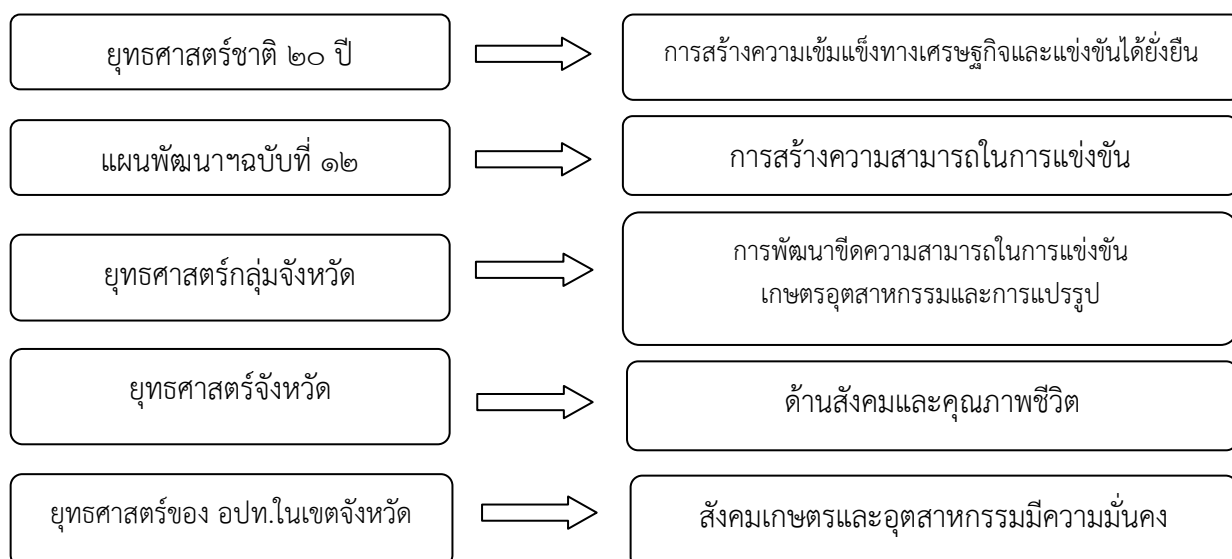
กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและบูรณาการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแบบองค์รวม
๒. สร้างค่านิยมจิตสำนึกและพัฒนาศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กเยาวชนและประชาชน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. รณรงค์และสนับสนุนให้มีการศึกษา เพื่อพัฒนาระดับการเรียนรู้
๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มในระหว่างกลุ่มอาชีพ หรือองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน
๓. ส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญของชุมชนเพื่อสร้างความสามัคคี
๔. สร้างมวลชนในชุมชนให้ช่วยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมดำเนินการสรรหาบุคลากร

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓.๓ ยุทธศาสตร์ด้านคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ตลอดจนผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. ชุมชนเข้มแข็งตามวิถีพอเพียง

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒. ระดับความสำเร็จของโครงการ
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสมีสุขภาพดีขึ้น

ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๒. เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

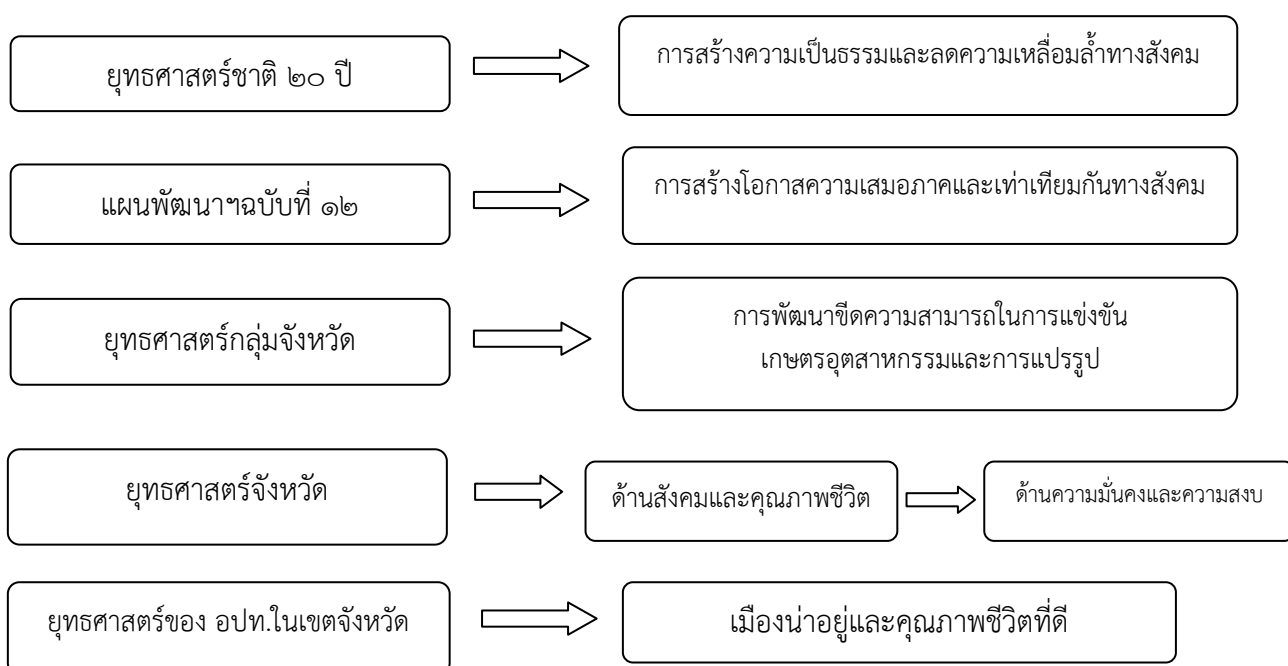
กลยุทธ์

๑. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาสถาบันครอบครัว
๒. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และสังคมสงเคราะห์
๒. ส่งเสริมด้านสาธารณสุข และสุขอนามัยที่ดีในชุมชน
๓. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๔. ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกษตรและอุตสาหกรรมมีความมั่นคง
๒. เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพ
๒. ร้อยละของสินค้าเกษตรกรรมได้รับการพัฒนาและแปรรูปสินค้า
๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัยและมาตรฐาน

คำเป้าหมาย

๑. เพื่อส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรกรรมให้มีความมั่นคง
๒. เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

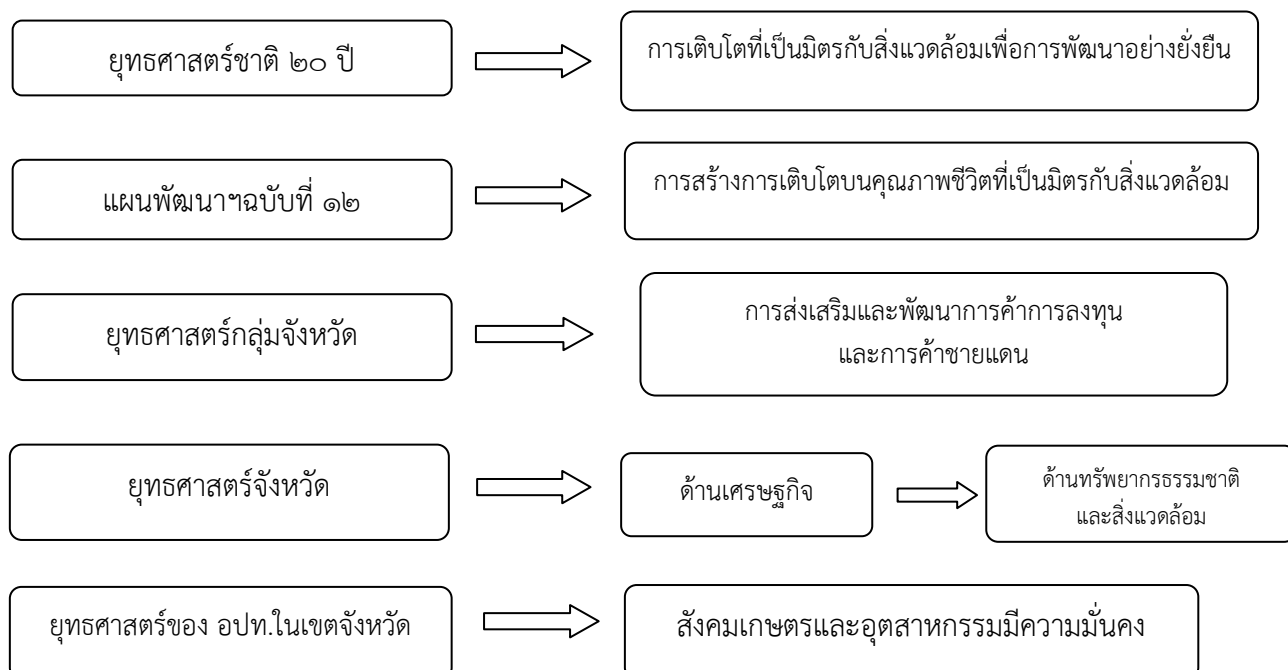
กลยุทธ์

๑. พัฒนาและส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และอินทรีย์ชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรกรรม
๓. เพิ่มพูนทักษะการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในระดับครัวเรือนและชุมชน
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจและพืชพลังงาน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพและการรวมกลุ่ม
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตร เกษตรอินทรีย์ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๕ ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การบริหารจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีคุณภาพ
๔. เพื่อให้ประชาชนร่วมกันจัดการขยะเป็นพิษอย่างถูกวิธี
๕. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการจัดการน้ำเสีย

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง
๒. ระดับความสำเร็จของโครงการ
๓. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ
๔. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่เพิ่มขึ้น

คำเป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
๒. เพื่อทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ประชาชนรู้จักจัดการขยะเป็นพิษอย่างถูกวิธี
๔. มีน้ำใช้ที่มีคุณภาพ และรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

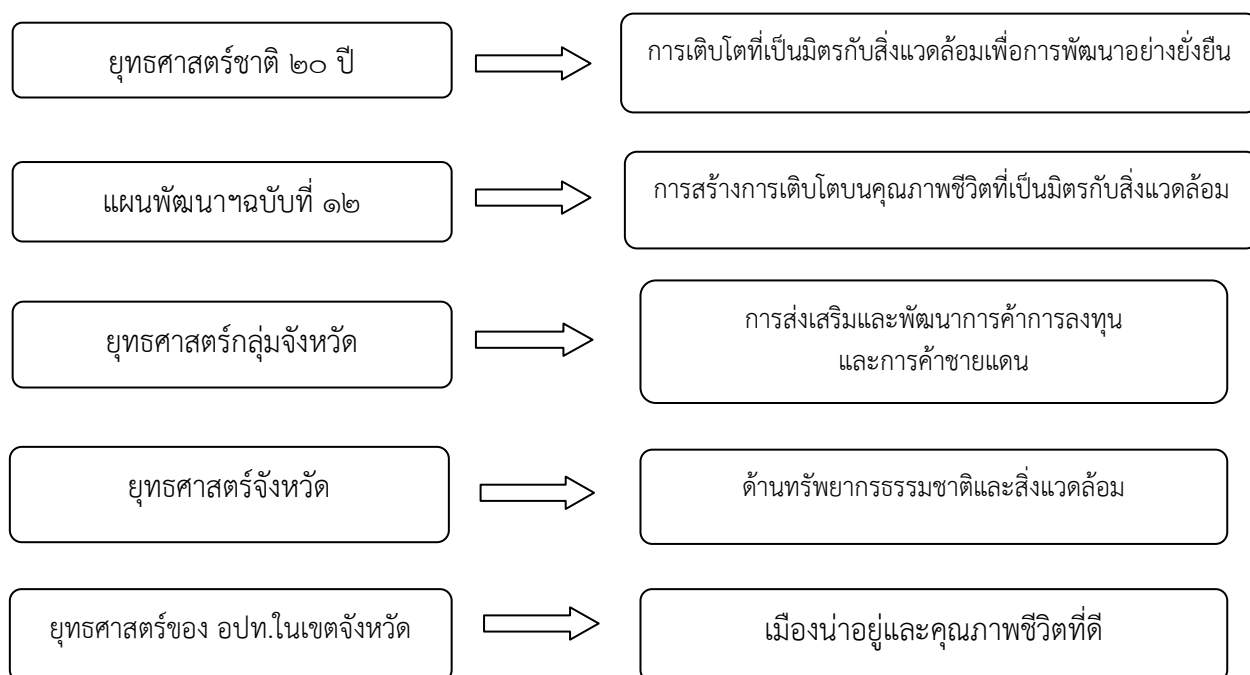
กลยุทธ์

๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกที่ดี
๓. บริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย
๔. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๒.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

๑. บุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการบริการที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
๕. ร้อยละของงานที่บริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล
๖. ร้อยละของความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน

คำเป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาบุคลากรในองค์กรมีขีดสมรรถนะสูง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงาน
๓. องค์กรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สร้างความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อสังคม

๓. ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ

๔. ส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

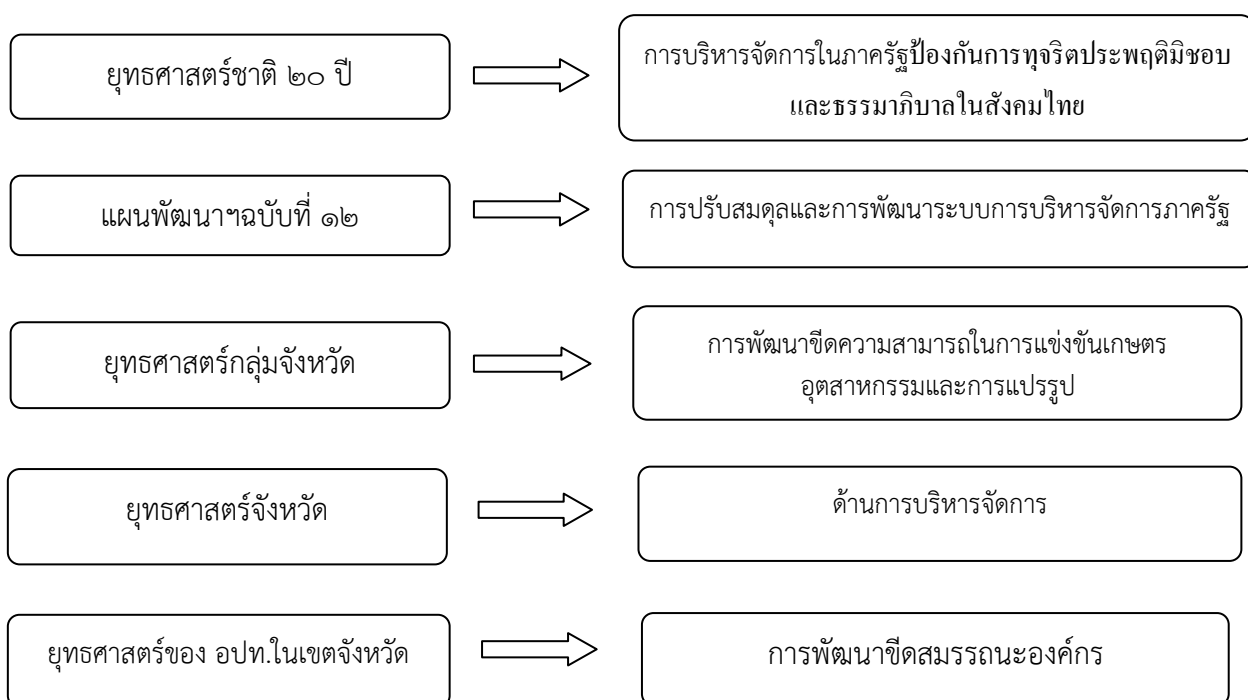
๑. ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

๒. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและการมีส่วนร่วม

๓. พัฒนาบุคลากรและทรัพยากรมนุษย์

๔. พัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลหนองเต็ง เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์โดยสรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง - การคมนาคมสะดวกในระดับหนึ่งมีรถไฟผ่านและมีถนนทางหลวงแผ่นดินสาย ๒๒๖ ผ่าน	๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - มีจำนวนโครงการที่ต้องการจำนวนมาก และไม่ทั่วถึง - โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง ไม่สามารถดำเนินโครงการได้
โอกาส	อุปสรรค
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น	๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - งบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนไม่เพียงพอ การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจนเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆส่วนที่ต้องประสานงานกันถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ - สภาพที่ตั้งในบางหมู่บ้านยากกับการพัฒนาประกอบกับตำบลหนองเต็งมีพื้นที่กว้าง - ความไม่มั่นคงทางการเมืองทำให้นโยบายรัฐไม่ต่อเนื่อง

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๒. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - มีปราชญ์ชาวบ้าน - มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา - มีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย	๒. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - ขาดการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น - ขาดการรณรงค์ฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

โอกาส	อุปสรรค
๒. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น - กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม ศักยภาพและความพร้อมโดยให้สถานศึกษาสามารถเป็น นิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัว ขึ้น	๒. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น - ประชาชนขาดเงินทุนและโอกาสในการศึกษาต่อ

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๓. ด้านคุณภาพชีวิต - มีกองทุนหลักประกันสุขภาพ ที่ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม - มีสถานเอนามัย ๒ แห่ง และมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ	๓. ด้านคุณภาพชีวิต - จำนวนประชากรและ จำนวนผู้สูงอายุมีมากทำให้การจัดสวัสดิการได้ไม่ทั่วถึง
โอกาส	อุปสรรค
๓. ด้านคุณภาพชีวิต - นโยบายรัฐบาลสนับสนุน เบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์	๓. ด้านคุณภาพชีวิต - ประชาชนยังไม่เข้าใจ ขั้นตอนการดำเนินงานตามระเบียบกฎหมายอย่าง แท้จริง - งบประมาณไม่เพียงพอทำให้การ บริหารงานไม่ครอบคลุมทุกด้าน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๔. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร - มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง - สภาพดินอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเพาะปลูก	๔. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร - ไม่มีการรวมกลุ่มอาชีพกันอย่างจริงจัง
โอกาส	อุปสรรค
๔. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร - หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัว - นโยบายจังหวัดอำเภอ ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับ เกษตรอินทรีย์และเศรษฐกิจพอเพียง	๔. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร - ไม่มีการสนับสนุนงบประมาณและการรวมกลุ่มอย่าง จริงจัง

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๕.ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์มีป่าชุมชน - พื้นที่เหมาะกับการเพาะปลูก ปลูกป่า	๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีการบุกรุกป่าที่สาธารณะเพื่อทำกิน
โอกาส	อุปสรรค
๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - นโยบายลดโลกร้อน - นโยบายเพิ่มพื้นที่สีเขียว	๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกัน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๖.ด้านการบริหารจัดการ - มีการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง	๖. ด้านการบริหารจัดการ - ประชาชนไม่เข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยอย่างแท้จริง - ขาดการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง - กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน - พื้นที่รับผิดชอบมากไม่สามารถบริการการพัฒนาได้ทั่วถึง
โอกาส	อุปสรรค
๖. ด้านการบริหารจัดการ - รัฐธรรมนูญส่งเสริมและเน้นเรื่องประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน	๖. ด้านการบริหารจัดการ - ประชาชนวัยทำงานไม่อยู่ในพื้นที่ มีแต่ผู้สูงอายุทำให้การบริหารจัดการไม่คล่องตัว - การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร เป็นงานที่ต้องอาศัยจิตสำนึก เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคล จึงเป็นงานที่ค่อนข้างจะคาดเดาผลงานได้ยาก ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดีในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการวิเคราะห์ศักยภาพและความพร้อมภายนอกของบุคลากรเทศบาลตำบลหนองเต็ง โดยมุ่งทราบถึงโอกาส และอุปสรรค โดยสรุปได้ดังนี้

โอกาส (Opportunity) พบว่าเทศบาลตำบลหนองเต็ง มีผู้บริหารที่ให้ความสำคัญ และมีวิสัยทัศน์ โดยเล็งเห็นถึงสภาพปัญหา จุดอ่อนและอุปสรรคของการพัฒนาพนักงาน ซึ่งจะเอื้อต่อการให้ความสนับสนุนในแนวทางการพัฒนาพนักงานได้อย่างเหมาะสมได้เปิดโอกาสให้ส่วนราชการจัดระบบบริหารทรัพยากรบุคคลได้ด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีการปรับบทบาทของภาครัฐ ในส่วนนโยบายรัฐบาลเพื่อการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรให้ต้อง มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมากขึ้น

นอกจากนี้ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นของคนในปัจจุบัน ก็เป็นโอกาสให้ เทศบาลตำบลหนองเต็ง สามารถรับบุคลากรที่มีศักยภาพ และมีความรู้ ความสามารถได้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปัจจุบันที่มีความทันสมัย ก็ยังเอื้อต่อการค้นคว้าหาความรู้ เพื่อการพัฒนาตนเองของพนักงาน และช่วยในการอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการปฏิบัติงานที่คล่องตัวยิ่งขึ้นอีกทั้งการมีสถาบันการศึกษาและสถาบันที่เชี่ยวชาญ ทั้งหน่วยงานภายนอก หน่วยงานภายใน และต่างประเทศก็นับเป็นช่องทางหนึ่งในการที่จะพัฒนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

อุปสรรค (Threat)พบว่า โดนาภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่รวดเร็ว นั้น ได้ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาพนักงาน หรือ บุคลากรในด้านต่างๆ ได้ อย่าง มีประสิทธิภาพ อีกทั้งปัจจัยที่เป็นอุปสรรคยังมีในส่วนของการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภายใน ของ เทศบาลตำบลหนองเต็ง ซึ่งมีประเด็นที่ยังคงเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ คือ การแทรกแซงของ นักการเมืองท้องถิ่นที่ส่งผลกระทบให้เกิดเป็นข้อจำกัดของการดำเนินการ ในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล และในเรื่องของงบประมาณในการพัฒนาที่มุ่งเน้นส่งเสริมในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มากกว่าการพัฒนาคนรวมถึงข้อจำกัดในด้านการกำหนดอัตรา ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งมีการปรับให้ตรงกับอัตรากำลังก็ ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินการต่างๆ เพื่อการพัฒนาและการได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจที่มีความล่าช้า

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลหนองเต็ง มีโครงสร้างของชุมชนและบริเวณพื้นที่ต่อเนื่อง สามารถสรุปสภาพปัญหาของชุมชนได้ดังนี้

๑. ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง

ปัจจุบันเทศบาลตำบลหนองเต็ง มีถนนเชื่อมโยงกับชุมชนในเขต อปท.อื่น ระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมากคือ ถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก

๒. ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร

เนื่องจากพื้นที่มีการประกอบอาชีพหลัก คือ อาชีพการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ทำให้มีความต้องการใช้น้ำค่อนข้างมาก และยังไม่มียระบบจัดเก็บน้ำ เพื่อใช้ในฤดูแล้งที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อปริมาณการใช้

๓. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน

เนื่องจากเทศบาลตำบลหนองเต็ง ยังเป็นพื้นที่ชนบทและทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีกิจกรรมประกอบกิจกรรมอันใดในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก แต่ยังมีปัญหาการคัดแยกขยะพื้นที่กำจัดขยะ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

๔. ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๔.๑ ประชาชนตำบลหนองเต็งยังขาดแคลนน้ำ และสำหรับการให้บริการน้ำประปา ยังไม่ครอบคลุมทุกๆ พื้นที่

๔.๒ การขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรยังไม่ครอบคลุมนักเพราะประชาชนบางครอบครัวทำการเกษตร ยังขาดไฟฟ้าเพื่อใช้ในการเกษตร

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑.	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา - แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด
๒.	ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม	- แผนงานการศึกษา - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา กองสวัสดิการฯ	สำนักปลัด กองคลัง
๓.	ด้านคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม	- แผนงานงบกลาง - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองสวัสดิการฯ กองสาธารณสุขฯ กองการศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง
๔.	ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร	การเศรษฐกิจ	- แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองสวัสดิการฯ กองสาธารณสุขฯ กองการศึกษา	กองคลัง
๕.	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	-แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานเคหะและชุมชน	กองสาธารณสุข กองการศึกษา กองช่าง	กองคลัง
๖.	ด้านการบริหารจัดการ	บริหารทั่วไป	-แผนงานรักษาความสงบภายใน - แผนงานบริหารงานทั่วไป -แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ทุกกอง/สำนัก	ทุกกอง/สำนัก

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๗๗	๑๗,๘๐๐,๐๐๐	๔๐	๓๘,๒๐๐,๖๐๐	๖๙	๖๒,๙๑๑,๕๕๐	๓๒	๕๕,๘๔๘,๘๔๐	๓๒	๕๕,๘๔๘,๘๔๐	๒๑๘	๑๗๓,๗๖๐,๙๘๐
๑.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	๑๒	๕,๓๕๐,๐๐๐	๑๗	๓๗,๕๐๐,๐๐๐	๒๒	๕๘,๖๐๐,๐๐๐	๒๗	๓๗,๕๐๐,๐๐๐	๒๖	๕๕,๒๕๐,๐๐๐	๗๗	๑๖๐,๗๐๐,๐๐๐
รวม	๘๙	๒๓,๑๕๐,๐๐๐	๕๗	๗๕,๗๐๐,๖๐๐	๙๑	๑๒๑,๕๑๑,๕๕๐	๕๙	๙๓,๓๔๘,๘๔๐	๕๘	๑๑๑,๐๙๘,๘๔๐	๒๙๕	๓๓๔,๔๖๐,๙๘๐
๒. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น												
๒.๑ แผนงานการศึกษา	๑๖	๙,๙๔๒,๒๔๙	๑๖	๙,๙๒๒,๒๔๙	๑๖	๙,๙๒๒,๒๔๙	๑๖	๙,๙๒๒,๒๔๙	๑๖	๙,๙๒๒,๒๔๙	๖๔	๓๙,๗๐๘,๙๙๖
๒.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๓	๗๗๐,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๑๓	๗๙๕,๐๐๐	๕๒	๓,๑๕๕,๐๐๐
รวม	๒๙	๑๐,๗๑๒,๒๔๙	๒๙	๑๐,๗๑๗,๒๔๙	๒๙	๑๐,๗๑๗,๒๔๙	๒๙	๑๐,๗๑๗,๒๔๙	๒๙	๑๐,๗๑๗,๒๔๙	๑๑๖	๔๒,๘๖๓,๙๙๖
๓. ด้านคุณภาพชีวิต												
๓.๑ แผนงานงบกลาง	๓	๑๘,๐๓๑,๒๕๐	๓	๒๐,๖๓๑,๒๕๐	๓	๒๐,๒๔๓,๒๗๕	๓	๒๒,๒๘๙,๖๗๕	๓	๒๒,๒๘๙,๖๗๕	๑๒	๘๑,๑๙๕,๔๕๐
๓.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์	๕	๑๖๐,๐๐๐	๕	๑๖๐,๐๐๐	๕	๑๖๐,๐๐๐	๕	๑๖๐,๐๐๐	๕	๑๖๐,๐๐๐	๒๐	๖๔๐,๐๐๐
๓.๓ แผนงานเคหะและชุมชน	๓	๗๕๐,๐๐๐	๓	๗๕๐,๐๐๐	๓	๗๕๐,๐๐๐	๓	๗๕๐,๐๐๐	๓	๗๕๐,๐๐๐	๑๒	๓,๐๐๐,๐๐๐
๓.๔ แผนงานสาธารณสุข	๗	๑,๔๘๕,๐๐๐	๗	๑,๔๘๕,๐๐๐	๗	๑,๔๘๕,๐๐๐	๗	๑,๔๘๕,๐๐๐	๗	๑,๔๘๕,๐๐๐	๒๘	๕,๙๔๐,๐๐๐

๓.๕ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๔	๓๓๐,๐๐๐	๔	๓๓๐,๐๐๐	๔	๓๓๐,๐๐๐	๔	๓๓๐,๐๐๐	๔	๓๓๐,๐๐๐	๑๖	๑,๓๒๐,๐๐๐
รวม	๒๒	๒๐,๗๕๖,๒๕๐	๒๒	๒๓,๓๕๖,๒๕๐	๒๒	๒๒,๙๖๘,๒๗๕	๒๒	๒๕,๐๑๔,๖๗๕	๒๒	๒๕,๐๑๔,๖๗๕	๕๖	๙๒,๐๙๕,๔๕๐

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลหนองเต็ง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ด้านเศรษฐกิจและการเกษตร												
๔.๑ แผนงานการเกษตร	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๔๐	๑,๐๘๐,๐๐๐
รวม	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๐	๒๗๐,๐๐๐	๔๐	๑,๐๘๐,๐๐๐
๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
๕.๑ แผนงาน เคหะและชุมชน	๙	๒๒๕,๐๐๐	๙	๒๒๕,๐๐๐	๙	๒๒๕,๐๐๐	๙	๒๒๕,๐๐๐	๙	๒๒๕,๐๐๐	๓๖	๙๐๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานสาธารณสุข	๒	๑๒๐,๐๐๐	๒	๑๒๐,๐๐๐	๒	๑๒๐,๐๐๐	๒	๑๒๐,๐๐๐	๒	๑๒๐,๐๐๐	๘	๔๘๐,๐๐๐
รวม	๑๑	๓๔๕,๐๐๐	๑๑	๓๔๕,๐๐๐	๑๑	๓๔๕,๐๐๐	๑๑	๓๔๕,๐๐๐	๑๑	๓๔๕,๐๐๐	๔๔	๑,๓๘๐,๐๐๐
๖. ด้านการบริหารจัดการ												
๖.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๗	๓๒๑,๕๐๐	๗	๓๒๑,๕๐๐	๗	๓๒๑,๕๐๐	๗	๓๒๑,๕๐๐	๗	๓๒๑,๕๐๐	๒๘	๑,๒๘๖,๐๐๐
๖.๒ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๒๓	๒,๖๑๕,๐๐๐	๒๓	๒,๕๘๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๘๕,๐๐๐	๒๓	๒,๖๘๕,๐๐๐	๒๓	๒,๖๘๕,๐๐๐	๙๒	๑๐,๗๗๐,๐๐๐

๖.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	๑๕	๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๔๙๐,๐๐๐	๑๕	๔๙๐,๐๐๐	๖๐	๑,๙๖๐,๐๐๐
รวม	๔๕	๓,๔๒๖,๕๐๐	๔๕	๓,๓๙๖,๕๐๐	๔๕	๓,๖๙๖,๕๐๐	๔๕	๓,๔๙๖,๕๐๐	๔๕	๓,๔๙๖,๕๐๐	๒๒๕	๑๔,๐๑๖,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๐๖	๕๘,๖๕๙,๙๙๙	๑๗๔	๑๑๓,๗๘๕,๕๙๙	๒๐๘	๑๕๙,๕๐๘,๕๖๔	๑๗๖	๑๓๒,๑๙๒,๒๖๔	๑๗๕	๑๕๓,๙๔๒,๒๖๔	๙๓๙	๔๘๕,๘๙๖,๔๒๖

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

(๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง
๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (๕ คะแนน)

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง
ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ
๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนา
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

เทศบาลตำบลหนองเต็ง ใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและ
คุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผล
โครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) - (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

ผลกระทบ (Impact)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

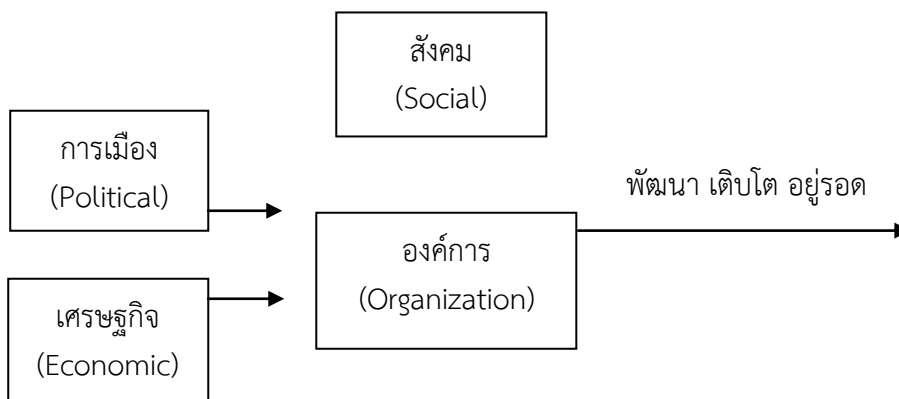
ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการชื่อว่า องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

๑.) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)

๒.) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)

๓.) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ

๔.) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ ๆ (Technology)

จากแผนภาพ เทคนิควิทยาการใหม่ ๆ มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนาเติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถนัดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อบต. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือการรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานในเทศบาล จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อบต. ให้เข้ากับสภาพการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับ ทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต. และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

๑) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้น เป็นสาเหตุของปัญหาอื่น ๆ ที่กระทบต่อ อบต. ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่ม กันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่น ๆ จาก อบต. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่ง ประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อบต. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อนหรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อบต. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมนิคม (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎี (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อบท. เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่าง ๆ มากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนอง ก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรในเทศบาล จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งเหมือน ๆ กันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้านและไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบัน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่าง ๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อบท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่าง ๆ ผ่านช่องทาง การสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูล เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะเป็นต้น)

เทศบาลตำบลหนองเต็ง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงการคาดการณ์การพัฒนาต่าง ๆ อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ เทศบาล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบท.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ เทศบาล

AEC หรือ Asean Economics Community คือ การรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้าย ๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรอง ต่าง ๆ กับคู่ค้า ได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิด ที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้น จะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไป คือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่เทศบาลตำบลหนองเต็ง ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลหนองเต็งในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลหนองเต็ง ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การศึกษา ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ดังนั้น เทศบาลตำบลหนองเต็ง จึงได้เริ่มต้นสนับสนุน ส่งเสริมการนำครูชาวต่างชาติจากมูลนิธิกระจกเงาเข้ามาสอนภาษาอังกฤษ โดยการให้อยู่กินกับชาวบ้าน โรงเรียนในพื้นที่ เพื่อนำร่องไปสู่โครงการอื่น ๆ ในการเร่งรัดพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

- ศาสนา อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น ชาวกะเหรี่ยงมาท่องเที่ยวในวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีการลบลู่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น

- วัฒนธรรม ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียนจันทร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้ามตามธรรมเนียมบรูไน ไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิม ถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ปัญหาสังคมจะรุนแรง ถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ จะมีชุมชนสลัมเกิดขึ้น และอาจมีพม่าทาว์น ลาวทาว์น กัมพูชาทาว์น ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

- การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลหนองเต็งต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้น ทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้งอาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

- ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้นโรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARS ไข้หวัดนกและโรคอื่น ๆ ที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร และ การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน รวมทั้งกำหนดกระบวนการขับเคลื่อนแผนพัฒนา การเกษตรสู่การปฏิบัติให้มีความสำคัญต่อการเชื่อมโยงให้พื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชน มีความเข้าใจในยุทธศาสตร์การ พัฒนาการเกษตรที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนา ประเทศสู่ความยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญา เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน ให้กับคนในภาคเกษตรให้มีคุณภาพ มีระบบเศรษฐกิจสีเขียวที่ใช้ความรู้และจุดแข็งของ อัตลักษณ์ไทยไปปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างเท่าทัน สร้างความ ยั่งยืนของภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นฐาน การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิต ที่ดี ประชาชนมีความมั่นคงด้านอาหาร เป็นฐาน สร้างรายได้ให้แผ่นดิน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทยทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้นเนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมี ความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้น ทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า ด้วยสาเหตุทั้งที่เกิดจากคนไทยและชาวต่างชาติ สาเหตุที่เกิดจากคนไทย คือการ เพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ทำให้ที่ทำกินไม่เพียงพอต่อความต้องการ หรือการขายที่ดินให้นายทุนต่างชาติแล้วไม่มีที่ทำ กิน จึงต้องบุกรุกพื้นที่สาธารณะ ส่วนสาเหตุจากชาวต่างชาติ อาจมีนายทุนเข้ามาทำลายทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มลพิษจากข้อเสียข้ามแดน เช่น อาจมีขยะข้ามแดน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการ

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการ ในด้านการ อนุญาต อนุมัติต่าง ๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ จีน เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่าง ๆ ซึ่ง เกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ ให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ให้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

